Štev. 19. V Trstu, v petek, 19. januarja 1917. Letnik XLII.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . *mm* po 10 vin
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . *mm* po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Romunska bojišča. — Uspešni zvezni sunki v dolinah Putne in Susite. — Rusi obstreljujejo Tulceo in Isacceo.

Ruska bojišča. — Živahnejši topovski boji na severni fronti. Prvotno izgubljena postojanka pri Krašinu zopet osvojena.

Italijansko bojišče. — Topovski boji na Krasu in v vipavski dolini.

Zapadno bojišče. — Nemci postojanke pri Serre izpraznili po načrtu.

Razno. — Nova nota Grški in njen odgovor. — Izpremenemba v ruskem ministrstvu.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 18. (Kor.) Uradno se razglaša: 18. januarja 1917.

Vzhodno bojišče. — Mackensenova armada: Rusi so obstreljevali Tulceo in Isacceo v Dobrudži. — Fronta nadvojvode Jožefa: Med dolinama Putne in Sušite je imela neka manjša akcija popolen uspeh. En oficir in 230 mož je bilo ujetih in uplenjena ena strojna puška. Južno oitoške ceste so se močni ruski napadi razbili v našem topovskem ognju in ognju strojnih pušk. — Fronta princa Leopolda Bav.: V Voliniji zvišano topovsko delovanje.

Italijansko bojišče. — Na kraški planoti in v vipavski dolini tudi včeraj močen topovski ogenj.

Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 18. (Kor.) Veliki glavni stan, 18. januarja 1917.

Zapadno bojišče. — Fronta prestolonaslednika Ruprehta: Angleški razstrelitvi pri Loosu je sledil kratek boj, tekom katerega je bil vpadli sovražnik v srditem boju moža proti možu hitro zopet vržen nazaj. V noči od 12. na 13. t. m. smo pri bojih pri Serre še ohranjene dele predpostojanke po načrtu in neovirano od sovražnika izpraznili. Od tega trenotka so bili zapuščeni prazni jarki vedno obstreljevani s težko artiljerijo. Včeraj je sledil od nas pričakovani angleški zračni napad, ki se je končal za sovražnika s težkimi izgubami.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav.: V mnogih odsekih fronte je obojestransko topovsko delovanje vsled jasnega vremena znatno oživelo. Severno Krašina so prodrle ruske čete z desetkratno premočjo v neko predpostojanko naše poljske straže. Postojanka je zopet v naših rokah. Na drugih točkah smo odbili lovska poveljstva in patrulje. — Fronta nadvojvode Jožefa: Dočim se je južno oitoške ceste močen ruski napad razbil v našem topovskem ognju in ognju strojnih pušk, se nam je z nenadnim sunkom v dolinah Putne in Susite posrečilo, da smo ujeli enega oficirja in 230 mož in uplenili eno strojno puško. — Mackensenova armada: V Dobrudži obstreljuje ruska artiljerija že par dni Tulceo in Isacceo. Več prebivalcev, predvsem žensk in otrok, je ubitih. — Macedonska fronta: Posamezna manjša bojna delovanja.

BEROLIN, 18. (Kor.) — Veliki glavni stan, 18. jan. 1917., zvečer.

Na zapadni in vzhodni fronti je dan potekel brez posebnega bojnega delovanja.

Prvi generalni kvartirmojster:
pl. Ludendorff.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 17. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Na perzijski fronti smo odbili dve ruski stotniji, ki ste se umaknili v vzhodni smeri. — Romunska fronta: Po nadaljnih konstatacijah so ujele naše severovzhodno Brajle bojujoče se čete v včerajšnjih bojih 144 mož. — Sicer nobenih nadaljnih važnih dogodkov.

Nova nota Grški in odgovor grške vlade.

PARIZ, 17. (Kor.) Agence Havas javlja: Poslaniki entente so izročili dne 13. t. m. grški vladi sledečo noto: Poslaniki aliirancev so grški noti z dne 23. decembra 1916 in 10. januarja 1917 izročili svojim vladam in dobili ukaz, da obveste grško vlado, da aliirane vlade jemljejo sicer na znanje privolitev v noti 6. januarja zahtevanih vojaških odredb, da pa tega odgovora na posamezne zahteve note z dne 31. decembra 1916 ne morejo sprejeti, dokler ne bodo razjasnjene sledeče točke: 1. Kljub obljubi aliirancev, da bo kontrola kolikor mogoče malo nadležna, vendar aliiranci ne morejo dovoliti nobenega omejevanja od strani grške vlade, ki bi zamogio ovirati njeno učinkovanje. 2. Aliiranci vztrajajo na takojšnji brezpogojni izvedbi obljube izpustitve iz političnih vzrokov aretiranih oseb. 3. Aliiranci vsled specijalnega značaja v § 3 note z dne 31. decembra določene preiskave ne morejo obstajati na tem, da se bodo vsled te preiskave dovoljene odškodnine določevale po odločbah grške izjave. Blokada bo ustavljena šele po natančnem formalnem sprejemu, kar se predpostavlja, in istotako po sprejemu vseh zahtev aliirancev in po izpolnitvi v noti dne 28. decembra 1916 (10. januarja 1917) določenih pogojev. — Grška vlada je odgovorila, da nikakor ne namerava izvrševati omejevanja pri sprejemu zahtev aliirancev. Ona soglaša tudi s posameznostmi pojasnjenimi v točkah 1 in 3 note. Sprejema dalje vsebino § 2 glede izpustitve političnih ujetnikov in jemlje izjave aliirancev glede opustitve blokade na znanje.

LONDON, 17. (Kor.) Kakor je izvedel Reuterjev urad, je grška vlada sprejela zahteve aliirancev v polnem obsegu. Angleški poslanik Elliot se je vrnil na svoje mesto.

MILAN, 17. (Kor.) Kakor poroča »Corriere della Sera«, je prispelo v Atene 6 italijanskih oficirjev, ki se udeleže kontrole, ki jo je uvedel četverosporazum v smislu ultimata.

Vojaške odredbe Švice.

DUNAJ, 18. (Kor.) Listi smatrajo vojaške odredbe Švice za izraz trdnega sklepa, da hoče ob vsakih okoliščinah braniti nedotakljivost švicarskega ozemlja in pravico samoodločevanja zveze. Listi naglašajo, da je nevtralnost Švice ena najpametnejših ustanov Evrope in mednarodna sigurnost Švice je evropska potreba. Države četverozveze odločno pozdravljajo sklep zveznega sveta, da hoče varovati strogo nevtralnost Švice.

Francoski parlamentarci v Rimu.

PARIZ, 17. (Kor.) V prihodnjih dneh odide deputacija 20 članov odsekov za vnanje stvari senata in zbornice za 14 dni v Rim, kjer bodo konferirali z Bosellijem in italijanskimi parlamentarci o raznih političnih, vojaških in gospodarskih vprašanjih.

Norveška zbornica.

KRISTIJANIJA, 17. (Kor.) V tajni seji stortinga je podal minister za vnanje stvari dolgo izjavo glede vnanje-političnih razmer Norveške. Sklenjeno je bilo, da se bo razpravljalo o izjavi v eni prihodnjih sej.

Cesarica v Inomostu.

DUNAJ, 18. (Kor.) Cesarica je odpotovala včeraj zvečer v Inomost.

INOMOST, 18. (Kor.) Cesarica Zita je prispela semkaj inkognito. Dopoldne je posetila več bolnišnic.

Pogajanja glede nagodbe z Ogrsko.

DUNAJ, 18. (Kor.) Kakor je izvedel »Fremdenblatt«, se bodo včeraj zvečer v Budimpešti vršeča pogajanja glede nagodbe z Ogrsko v kratkem nadaljevala. Ker se bo odstranilo še nekatere težkoče, je pričakovati, da se doseže v doglednem času sporazum tudi še v nerešenih točkah.

Prihod lvovskega župana na Dunaj.

DUNAJ, 18. (Kor.) Včeraj zvečer je prispel na dunajski zapadni kolodvor iz Berlina župan lvovski, dr. Rutkowski, ki je bil junija 1915 odveden od Rusov kot talec in sedaj izpuščen v izmenjavo. Dr. Rutkowski je bil na kolodvoru pozdravljen od številnih članov poljske kolonije in oddelka tu mudeče se poljske legije.

Izpremenba v ruskem ministrstvu.

PETROGRAD, 18. (Kor.) General Beljajev, bivši pomočnik vojnega ministra in načelnik generalnega štaba, je bil imenovan za vojnega ministra na mesto generala Šuvajeva, ki je bil imenovan za člana državnega sveta. Dovolil se je odstop pomočnika notranjega ministra, kneza Volkonskega, bivšega podpredsednika dume. — Bivši poljedelski minister Jermolov je umrl.

Sazonov — veleposlanik v Londonu.

LONDONU, 17. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Petrograda: Govori se, da je bil Sazonov imenovan za veleposlanika v Londonu.

Demisija črnogorskega ministrskega predsednika.

PARIZ, 17. (Kor.) Agence Havas javlja: Črnogorski ministrski predsednik in minister za vnanje stvari Radović je podal kralju svojo demisijo.

Admiral Gueydon poveljnik prvega francoskega brodovja.

PARIZ, 17. (Kor.) Viceadmiral Gueydon je bil imenovan za poveljnika prvega brodovja francoske mornarice.

Potopljeni parniki.

LONDON, 16. (Kor.) Lloydova agencija javlja, da sta bila potopljena parnik »Martin« (1904 tone) in nizozemski parnik »Norna«.

BERN, 16. (Kor.) Lyonski listi javljajo potopitev francoske jadrnice »Saint Michel« (174 ton); posadka je rešena.

LONDON, 17. (Kor.) Admiraliteta poroča: Že nekaj časa se je domnevalo, da so bile sledeče pogrešane angleške trgovske ladje, potopljene od Nemcev: »Dramatist«, »Radnorshire«, »Minich«, »Netterby«, »Hall«, »Mountemple«, »King George«, »George« in »Voltaire«; dalje sledeče francoske ladje: »Nantes« in »Amiens«. Sedaj je došlo definitivno poročilo iz Pernambuca, da je bilo to domnevanje pravilno. Dne 15. t. m. je prišel japonski parnik »Hudson Maru« iz Pernambuca s kapitani in 237 mož posadk nekaterih potopljenih ladij, ki so bile potopljene med 12. decembrom in 12. januarjem. Vrh tega je bil parnik »St. Theodore« zaplenjen. Parnik »Yarrowdawce« istotako. Kje se nahajata sedaj slednja dva parnika, ni znano.

LONDON, 17. (Kor.) Norveški parnik »City of Tampico« je bil potopljen. Potrjuje se, da je bil parnik »Hanst« iz Bugona dne 7. t. m. potopljen, posadka pa rešena.

Razne politične vesti.

Morda krščansko-socijalen, nikdar pa krščanski duh preveva glasilo nemških »krščanskih« socijalcev, dunajsko »Reichspost«. Tako jej kliče praška »Union«. Tudi češki listi — brez razlike političnega naziranja — so sedaj v neprestanem prerekanju s tem glasilom, ker s toliko smelostjo sili v ospredje in se usiljuje se svojimi lekcijami o avstrijskem patrijotizmu, o avstrijskem problemu, o načinu, po katerem naj se ta problem reši, **o manji vrednosti nenemških narodnosti in o — to je logičen zaključek — o potrebi, da se avstrijska država nategne na nemško kopito!** Kaj hočete še več, nego je to, da stavlja vprašanje, je-li bila za Čehe sreča, da so ohranili svoj jezik?!

To je drznost in ob enem neslanost, ki karakterizuje te ljudi do zadnjega. »Union« odgovarja: Kdor stavlja tako vprašanje, ki mora tudi manj živo narodno zavest spraviti v nevarno vibracijo, se ne more zavedati pomembnosti in notranje vrednosti materinskega jezika! Ne glede na to, da tako vprašanje kaže tudi na pomanjkanje tiste uglajenosti in elegance v vnanji formi, ki je tudi v političnih razpravah ni smeti opuščati kot dragocenega, učinkujočega atributa govorniške estetike.

Čehi zavzemljejo danes v kulturelnem in gospodarskem pogledu tako mesto v državi, da jih ni možno prezirati kot faktor sile. To je dejstvo, ki se ne da več izpremeniti. Naj »Reichspost« še toliko piše o manji vrednosti Čehov napram nemštvu, naj tudi še tolikokrat razkriva, da so bile le drobtinice z bogato obložene nemške kulturne mize, ki so si jih mogli Čehi prilastiti v lastne skromne kulturne dobrine — vendar ni možno več izpodbijati dejstva o močnem položaju Čehov v državi! Vendar pa je obžalovati v največji meri, da »Reichspost« v časih, ki neizogibno zahtevajo koncentracijo vseh življenskih potenc v boju za veliko državno-enotnostno misel in ko ima le ta izpolniti misijo, kakršnje morda še ni imela — da »Reichspost« z eno najvažnejših med temi življenskimi potencami postopa s tako malo ljubezni in prizanašanja! Tako postopanje odgovarja morda krščansko-socijalnemu, **nikdar pa ne krščanskemu duhu!** Tako je! Nič nimajo na sebi krščanskega ti nazovikrščanski socijalci, razun — imena. Propovedniki so duha nestrpnosti, netolerance, omalovaževanja drugih in lastne gospodstvaželjnosti. Tu jih pa že prehituje celo z boljim vzgledom bivši ogrski minister Lukacs, ki v nekem članku označa Čehe kot gospodarski in kulturelno visoko razvit narod, ki odločno oporeka tistim (velja tudi za krščanske socijalce), ki so posamezne obžalovanja vredne pojave hoteli generalizirati na škodo vsega češkega naroda, ter prihaja do zaključka, **da bi vsako vladanje proti Čehom pomenjalo popolno nepoznavanje zgodovinske misije Avstrije!!** Presojanje ogrske ekscelence — ki gotovo ni slavofilska, ali celo panslavistična — je morda manje krščansko-socijalno, gotovo pa pošteneje napram češkemu narodu in — pametneje s stališča državne koristi. Prihajamo do zaključka, da krščanski socijalci ali ne poznajo zgodovinske misije Avstrije, ali pa jo hočejo žrtvovati svoji nemško-radikalni politepnosti.

O bodoči politiki v državi piše »Naša moč«, polemizujoč proti tistim, ki menijo, da se bo vladalo povsod s starimi metodami po geslu zahrbtnih intrig, groženj, zaporov in — bičem sumničenja. Pokazati bo treba nove načrte vsem javno in ne za kulisami. Množice bodo hotele moč v svoje roke, ker so skusile, kaj pomeni za njihove glave in hrbte, njihove žene in otroke, polja in žepe.... triletno vojno gorjè, delo skrivnostno zaprtih diplomatov. Da, politika bo morala biti popolnoma **demokratična.** Ljudske množice bodo zahtevale kontrole in javnega računa od vseh, ki jih sila časov še ni dovolj naučila, da je svobodna kritika nujno potrebna in obče koristna zahteva javnega zdravja. Krogi, ki jim je poverjena skrb za celoto, naj pomnijo, da gre novi razvoj v — radikalno-socijalno smer. Po vojni prične — likvidatura!

Na drugem mestu pravi rečeni list o Clam-Martinicevem kabinetu: Bodočnost pokaže, kako bo vladal. Zdi se nam pa le, da bo nova vlada le preveč gledala na potrebe severnih dežela, one južnih pa bo prezirala; ne namenoma, ampak zato, ker v vladi ni nobenega ministra, ki bi poznal naš jug!! Avstrijski Jugoslovani bi morali imeti svojega ministra v vsaki vladi ne samo glede na narodno potrebo, marveč tudi s stališča gospodarskih koristi severnih avstrijskih dežela, ki so gospodarsko bolj odvisne od severnonemških gospodarskih kupčijskih središč, nego od naših južnih ob Adriji.

Nemški Nationalverband in vprašanje sklicanja parlamenta.

Velekarakteristična poteza na politiki avstrijskih nemških strank — ki jo vedno naglašamo in ki se vleče kot rdeča nit preko vsega njih praktičnega postopanja — je nedoslednost, neiskrenost. Če si od funkcijoniranja parlamenta obetajo koristi za svoje programe in cilje, so navdušeni — kakor so se bahatili nekdaj — ustavoverci, to je, zvesti, neizprosni čuvarji parlamentarnih institucij in ustavnih pravic in svoboščin. Čim pa vidijo, da bi se parlamentarno delo ne krilo z njihovimi nameni in se boje, da bi jim uspehi tega dela križali poti, pa so kar naenkrat pripravljeni žrtvovati ustavo, parlament in vse ustavne dobrine. Potem se radi klanjajo principu — vladne vsemožnosti in dajajo vladi pravico — ne, zahtevajo odnje, da ureja in ukrepa. To pa zopet ne morda tako, kakor je samo njej prav, marveč, kakor bo po volji tudi njim, nemškim strankam! Toda — videz zvestobe do parlamentarizma, videz modernosti, liberalizma, ustavnosti bi si hoteli vendar ohraniti pred svetom. Taki so bili že v letu 1867, ko so z Ogri sklepali nagodbo. Danes je splošno znana in notorična resnica, ki jo ve že vsak politični vajenec, četudi ni prišel še niti preko prvih začetkov najprimitivneje politične znanosti, da so Nemci in Ogri sklenili nagodbo na predpostavi in z namenom, da si razdele med seboj vso politično moč v monarhiji, da bodo v tej polovici gospodarili Nemci, v oni drugi pa Madjari. Vkljub temu, danes vsakomur znanemu, očitnemu in neutajljivemu namenu so pa vendar v tedaj uveljavljene avstrijske temeljne zakone sprejeli tudi širom znani, glasoviti, toliko citirani § 19 o popolni enakopravnosti vseh plemen v šoli, uradu in javnem življenju. Zakaj, s kakim namenom?! Vsa politična zgodovina od tedaj pa do danes nam kaže na nedvomljiv način, da niso storili tega z namenom, da bi rečeni § avstrijskih temeljnih zakonov tudi res praktično izvajali, da bi vse narode priznavali kot enakopravne; marveč s trdnim sklepom, da ostane § 19 le na papirju, da ostane ta pravica narodov le pisana beseda, mrtva črka, a poleg nje v živem življenju njihovo samovladje! Saj smo v zadnjih letih doživeli celo, da so izvestni njihovi politiki to priznavali in branili s cinično odkritostjo, češ: res je, da državni temeljni zakoni vsebujejo tudi določbo, ki zagotovlja narodom enakopravnost, res je, da je ta določba teoretično povsem pravilna in odgovarjajoča duhu konstitucijonelne, moderne in pravne države, da pa je ne le — **praktično neizvedljiva,** marveč tudi skrajno nevarna za državo in nje koristi, pred vsem za nje in njene uprave enotnost, ker bi — ako bi jo hoteli praktično izvajati — ustvarjala element razsula, razpadanja, in vsled tega slabosti in obnemoglosti države!

Zakaj so zagrešili to kričečo neiskrenost, to eklatantno protislovje med določbami zakona, ki so ga sami ustvarili, in svojo voljo in svojim sklepom, da bodo le oni gospodarji, da vsa druga plemena izključujo od uživanja dobrot državne ustave in narodnih pravic, ki jih jim ista ustava garantuje?!

Jasno, na dlani je: sebi so hoteli zagotoviti gospodstvo, ob enem pa pred svetom paradirati in briljirati kot pravičniki, zaščitniki enake pravice, navdušeni ljubitelji ustavne svobode, kot vrhni čuvarji državnih temeljnih zakonov! Saj so si tedaj nadeli tudi bahato ime »ustavoverci«!

Taki so bili tedaj, taki so bili ves čas do danes, in taki so ostali tudi sedaj, ko je avstrijska ustava z glasovitim § 19 vred doživela jubilej petdesetletnice! Blesteti hočejo v sijaju modernosti, svobodoljubja, pravičnosti in ustavnosti in ob enem uživati — kadar ne gre drugače — dobrote..... absolutizma, vladne vsemožnosti in njene protekcije! To so posvedočili na eklatanten način s svojim nastopanjem od smrti cesarja Frana Josipa sem.

Hočejo, da njihovo gospodstvo ostane tudi nadalje in da se zagotovi za vse čase. Ker pa vedo, da parlamentarnim potom ne pojde, da bi dosegli svoj namen: »preuredbo«, »pomlajenje« države v smislu svojih zahtev, so poslali na plan svojo lahko kavalerijo, svoje radikalce in šovene, ki so jim vsi drugi pritrjali v zahtevi, naj **vlada mimo in preko parlamenta uresniči njihove zahteve!**

Ustavoverci, veliki duhovni parlamentarizma, kličejo po — absolutizmu. To je tista neiskrenost, ki se vleče kot rdeča nit po vsej praktični politiki nemških strank od začetka našega ustavnega življenja pa do danes.

Ali, tudi v tem so si ostali zvesti, da hočejo ohranjati lep videz. S tem namenom je — o tem smo uverjeni — tudi plenarna skupščina nemškega Nationalverbanda — kakor nam je sporočila brzojavka z Dunaja — sprejela »sklep«, ki izreka »pričakovanje«, da preuredbo stvari v Avstriji izvede vlada parlamentarnim potom! To pa je že nekoliko prehud tobak — prehudo protislovje v kratkem času par tednov! Saj je minulo le malo dni, odkar je isti dr. Gross, ki je danes načelnik nemškega Nationalverbanda, izrekel istotako »pričakovanje«, da nemška kri, prelita na bojiščih, dobi pri preuredbi stvari v Avstriji svoje plačilo! Kako plačilo je mislil, je na dlani. Uresničijo naj se zahteve, ki jih je nemška lahka kavalerija razglasila v svet! Kako naj po vsem tem verujemo v resnost in iskrenost »pričakovanja« istega Nationalverbanda«, da vlada prepusti preuredbo parlamentu?! Tudi

---

PODLISTEK.

„Ne sodite,...!"

Roman.

— Seveda — je dejala tajna svetnica z lahnim vzdihom. — Ali že veš, Sonja, da bomo kmalu imeli družabni večer, majhen čajev večer s plesom? Čakali smo žnjim tebe, in upam, da te bo stvar veselila!

— O, prav gotovo, draga tetka! .... — V tem malem gnezdu, — si je mislila sama pri sebi .... malomeščanstvo, brr ....

— Koliko oseb?

— Kakih petdeset.

Sonja je vzela cigaretno dozo iz žepa.

— Ali dovoliš?

— V salonu, prosim, ne!

Gospa svetnica je govorila nekam odločno.

— O, pardon!

Omolknili ste obe. Dobri tetki je bilo že žal njenih besedi, stopila je k Sonji, ki je, sedeč na stolu poleg okna, dolgočasno zrla skozi okno, in ji nalahno dvignila glavo. Pri tem pa so ji nehote ušle besede:

— Kako lepa si, otrok moj! Toda vesela sem, da nisi moja hči, bilo bi prerazburljivo zame.

Sonja se je zahvalila za te iz srca prihajajoče laskave besede z majhnim, lahnim poljubom na tetino čelo.

— Kako ste vendar dobra, ljuba tetka!

Le-ta, hitro ginjena, jo je pogladila po laseh.

— Če bi rada kadila, ljuba netjakinja, jaz .... jaz ti ne bom branila.

Sonja se je posmejala.

— Ne, ne, ne bom te nadlegovala. V svoji sobi, ko pišem pisma, lahko kadim cigareto za cigareto .... na svidenje!

— Nepočakanka ti, saj tvoji sobi gotovo še niste urejeni. Počakaj še nekoliko. Pojdi, vsedi se nekoliko k meni v rodbinsko sobo, pošijem kako stvarco, ti mi boš pa pripovedovala o svoji domovini in pokojnih starših .... tako se spoznave bolje. Ali hočeš?

— O da .... če ukazuješ.

Sentimentalnih pogovorov drugače ni mogla trpeti, toda vdala se je.

— Kako dolgo pa že živiš pri svoji rednici, kneginji Voroncevi? — je pričela gospa tajna svetnica.

— Po materini smrti; imela sem tedaj sedemnajst let.

— Ubogo dete, da si morala tako zgodaj izgubiti svojo mater. Pa si bila vedno srečna pri kneginji?

—Neskončno .... pri materi ne bi bila mogla nikdar biti tako srečna.

Sonja.... zapostavljaš svojo lastno mater!

— Mati ni bila Rusinja, kar sem pa jaz z vso dušo; nisve se razumeli, sem pač očetov otrok.

— Zakon tvojih staršev ni bil popolnoma srečen, kakor mi je pravil moj soprog; ali si trpela tudi ti zaradi tega?

— O ne, bila sem že tedaj veliko v palači Voroncevih pri princesinji Olgi. Izpočetka, dokler je bila mati še mlada, lepa in družabna, je bilo vse dobro, v poznejših časih pa je bila bolehna, razdražljiva, nervozna in je mučila očeta z ljubosumnostjo.

— Ah .... ali je imela vzrok za to?

Sonja je zmignila z rameni.

— Papa je bil ravno tako lep kot je bil duhovit. Vzpenjal se je od klina do klina in je bil svoj čas najslovitejši petrograjski odvetnik. Vse se mu je klanjalo in plemiške dame so bile zaljubljene vanj. Ali bi mu zato človek zamerjal, če je zašel kedaj malce v stran. Bil je strasten človek, samo dozdevno hladen, in to mu je zagotavljalo največje uspehe. Mislim, da sem mu zelo podobna .... vlada nad človeškimi dušami je pravi užitek.

gospodje vedo vendar, kar ve ves ostali svet: 1. da so zastopstva nenemških plemen v parlamentu tako močna, **da morejo preprečiti parlamentarno rešitev v smislu zahtev, ki si jih je usvojil tudi isti Nationalverband**, in 2. **da rečena zastopstva nikdar ne privole v tako rešitev!**

Opozorili bi pa še na neki važen in velekarakterističen moment: na previdnost, s katero se izražajo za — parlamentarno delovanje! Skupina, ki se ponaša, da je najjačja v parlamentu in ki bi jej bila zato v prvi vrsti naloga, da izpregovori jasno, odločno, možato besedo, da brez ozirov označi svojo **zahtevo** in izrazi svoj neomajen sklep, da hoče svoji volji pridobiti tudi veljavo: ta skupina ni pri vprašanju tako dalekosežne važnosti — kakršnje je v konstitucijonelni državi vprašanje parlamenta — našla nobene krepkeje besede **zahtevanja**, marveč sporoča le na rahlo svoje — »pričakovanje«. Če ljudje, ki se morajo zavedati svoje moči, tako slabotno govore, potem jim ne bo nikdo verjel, da resno hočejo!

Zato tudi ne verjamemo, da bi spričo dejstva, da je parlament na poti in v oviro uresničenju zahtev Nationalverbanda, letemu res prihajalo od srca njegovo »pričakovanje«....! Kar pa mu res leži na srcu, je: **da se izvenparlamentarnim potom preuredi — parlament!** Ko bi bil ta enkrat tak, kakor si ga žele dr. Gross in tovariši — o, da, potem bi se navduševali zanj: resnično, iskreno in — sebično!

Iz slovenskega strankarskega življenja.

Ljubljana, 11. januarja.

Pod tem zaglavjem objavlja torkova (16. t. m.) »Tagespost« naslednji članek:

»Kakor je bilo že omenjeno v članku, ki je bil objavljen 3. januarja, se v znatnem delu stranke obsoja, da se dr. Šusteršič da vse preveč voditi po osebnih nagibih. Ne da bi dosti vpraševal vodstvo stranke, se je že pred vojno potegoval za koncesijo v svrho ustanovitve nove banke v Ljubljani in jo je tudi dosegel meseca julija l. 1914., za kar se ima zahvaliti svojim dobrim zvezam s pokojnim ministrskim predsednikom grofom Stürgkhom. Banka se je predkratkim oživotvorila pod imenom »Ilirske banke« z ustanovno glavnico enega milijona kron. Predsedniško mesto si je pridržal dr. Šusteršič; ob strani sta mu v upravnem svetu poleg njegovega bratranca (»Vetter«), usnjarskega tovarnarja Pollaka, in njegova sina, deželnega odbornika dr. Lampe in dr. Pegan. Stvarnih razlogov za ustanovitev banke ni bilo, kajti Ljubljana je z bankami in bančnimi podružnicami zadostno oskrbljena. Zanimivo je dejstvo, da bo »Ilirska banka« pod vodstvom deželnega glavarja delala konkurenco tudi pred nekaj leti ustanovljeni »Kranjski deželni banki«. O pravem namenu nove ustanovitve dajejo kolikortoliko pojasnila pravila »Ilirske banke«, kajti med drugim vsebujejo določbe, da spada v njen delokrog tudi ustanovljanje pridobitnih in gospodarskih zadrug ter vodstvo zadružniškega poslovanja. To mesto pravil ima svojo ost proti »Zadružni zvezi«, ki se je pod vodstvom poslanca dr. Kreka razvila v močno, skoraj 600 zadrug obsegajočo organizacijo. Dr. Šusteršič in njegovi ožji pristaši imajo namreč načrt, da mnogoštevilne v zvezi se nahajajoče slovenske hranilnice in posojilnice spravijo v zvezo z Ilirsko banko, s čimer bi bila le-ta v stanu, da bi takoj začela živahno poslovati.

Ta namen je moral v dr. Krekovem krogu delovati ozlovoljivo, in na občnem zboru »Zadružne zveze« 30. decembra je povodom novih volitev prišlo do razburljive volilne bitke med pripadniki obeh smeri. Zmaga je bila na strani dr. Kreka, čigar listo so volili večinoma zastopniki štajerskih, koroških in primorskih zadrug. Pred volitvijo so se vršile živahne razprave, katerih so se udeleževali na dr. Krekovi strani vikar Smodej (urednik »Mira«; — prip. ured.) iz Celovca, poslanec Pišek iz Maribora ter gimnazijska profesorja Jarc (državni poslanec; — prip. ured.) in Remec. Kakor se pravi, je dr. Šusteršič proti izidu volitev vložil volilni vzklic pri politični oblasti, ker se je pri sklicu občnega zbora postopalo proti pravilom. Zaradi nastalih nasprotstev v Slovenski Ljudski Stranki je tudi stališče deželnega glavarja v deželnem odboru postalo težavno. More se tam opirati samo na deželna odbornika dr. Lampeta in dr. Pegana; med ostalimi tremi deželnimi odborniki pripada dr. Triller slovenski liberalni stranki, dva, grof Barbo, kot zastopnik veleposestva, in dr. Zajc pa sta izven dežele v vojaški službi. Dočim pa je bil na mesto v vojake odšlega grofa Barbo poklican njegov namestnik baron Apfaltrern, je mesto deželnega odbornika dr. Zajca osirotelo, kajti deželni glavar doslej ni izvolil poklicati v deželni odbor njegovega namestnika, tudi Slovenski Ljudski Stranki pripadajočega poslanca dr. Gregoriča. Ne da se tajiti, da je to ravnanje deželnega glavarja v nasprotju z določbami deželnega reda, in da je zaradi pomanjkljive sestave deželnega odbora dvomljiva zakonitost sklepov deželnega odbora.

Spotikalo se je tudi na tem veliko pristašev stranke, da dr. Šusteršič, odkar je bil poklican v najvišje dostojanstvo dežele, ni odložil odvetniškega zastopanja dežele, ki mu je bilo poverjeno pod njegovim prednikom Šukljejem, in je sedaj zaradi neobičajnih okoliščin celo v mučnem položaju, da si mora kot deželni glavar sam nakazovati odvetniške stroške, ki si jih služi kot pravni zastopnik dežele. Ne malo ni za povečanje nesoglasja v stranki končno doprinesel tudi dogodek, ki se je dogodil lani. Čislan zdravnik slovenske narodnosti, ki je moral pobegniti iz Gorice, se je potegoval za provizoričnо mesto okrožnega zdravnika, da si v teh težkih časih ustvari eksistenco, ker je po vojni izgubil vse. Dasiravno je, zlasti sedaj, malo prosilcev za taka mesta, je deželni glavar hotel, da bodi namestitev odvisna od politične barve zdravnika, in je zahteval od njega izjavo, da je pristaš deželnega glavarja, ne pa opozicije, ki se kaže v lastnem taboru. Zdravnik je nato umeknil prošnjo za nameščenje. Taki dogodki naravno razširjajo prepad med obema smerema Slovenske Ljudske Stranke, tako da se bo odkritemu prelomu dalo izogniti le težko.

Domače vesti.

K vprašanju državnega jezika. Prejeli smo: Nedavno ste zabeležili mnenje nekega moravsko-češkega »starega politika«, naj bi se pri nas — da se enkrat neha razburjanje radi zahteve Nemcev po uvedbi nemškega državnega jezika — uvedla zopet — latinščina kot državni jezik. Ta predlog je vzbudil seveda splošno veselost. Vi ste očitali onemu »staremu politiku«, da hoče naviti uro časov za par stoletij nazaj! Drugi so ga pošiljali v kak muzej starin, ali pa v kako shrambo za staro šaro. Nu, jaz sem razmišljal o stvari in sem prišel do zaključka, da ima ta predlog neko jedro, da prihaja iz neke misli, ki ni brez vsake podlage. Ni sicer moderna, sodobna, pa vendar stremi po cilju, ki bi moral biti sam ob sebi umeven ravno v moderni in pravni državi. Misel namreč na enakopravnost vseh državljanov, oziroma narodov v naši državi! Če že ne moremo biti — tako si je morda mislil oni »stari politik« — vsi zadovoljni, če že ne moremo uživati vsi enakih pravic in če se koljemo med seboj in si ne privoščamo drug drugemu zadovoljstva in mirnega življenja, pa naj bodo vsi enakopravni v tem, da bodo — vsi tepeni! Po taki enakopravnosti v brezpravnosti bi morda vendar izpoznali nespametnost sedanjih medsebojnih bojev in bi si mislili: bolje bo vendar, da smo vsi skupaj nekaj, nego da smo — nič! Pobotajmo se torej! Ne trdim sicer, da mož misli tako. Saj ga ne poznam. Le ugibljem tako, da hoče morda paralizirati strup s — strupom! Prosim pa, da ne mislite nikar, da se navdušujem za latinščino, ker nočem, da bi tudi mene pošiljali v muzej za starine, ali med staro šaro! Ljubše mi bo že, če boste mislili, da sem vam prišel s — slabo šalo!

Efektna loterija na korist vojno-oskrbovalnemu damskemu odboru. Darovi, ki so namenjeni za efektno loterijo, se oddajajo lahko vsak dan od 10—1 pop. in od 4—7 zvečer, ob nedeljah in praznikih od 10—1 pop. v nabiralnem lokalu, palača Riunione Adriatica di Sicurtà, pritličje, vhod v ulici S. Antonio. Vsi rabni, umetni ali dragocenostni predmeti, manufakturno blago, živila, drože itd. so dobrodošli darovi. — Darovali so dalje: ga. Josipa Posti, tvrdka Raldini, Albert Casutti in Roman Germanico, tvrdki Bouillon in Rollinger, restavracija Gambrinus, tvrdka Battistig, ga. Sofija Schläpfer, ga. Marija Biloslavo, tvrdka Rastelli, g. Jagoditsch in kabaret Maxim.

Preostanki od prešanja olja v Istri zaseženi. Deželna upravna komisija mejne grofije Istre je razposlala občinam tole odredbo: Na zahtevo c. kr. urada v smislu namestništvene naredbe z dne 12. novembra 1916. so zaplenjene vse zaloge preostankov od prešanja olja in razkrojenega olja. V svoj čas se naznani, pod kakimi pogoji sprejme imenovani urad rečene zaloge. Občina se pozivlja, da objavi tamošnjemu prebivalstvu to odredbo in da popiše zaloge preostankov in razkrojenega olja, ki se nahajajo v tamkajšnjem področju.

Podpore pomorcem in ribičem. Pomožni odbor, ki mu načeluje predsednik Avstrijskega Lloyda, Derschatta, objavlja razglas, da se bodo bedo trpečim pomorcem in ribičem in tudi njihovim rodbinam dajale podpore v denarju. Te podpore bodo ali trajne (za čas trajanja vojne), ali pa enkratne. Trajne pa le v slučajih, ko je dokazana faktična nemožnost kakega drugega zaslužka. Prositelji naj vložе svoje prošnje pri pristojnem pristaniškem uradu, ki jih potem — dodavši svoje mnenje — odpošlje pomožnemu odboru na Dunaj.

Ne mara slovenskega imena! Inžinirju Otonu Potschiwauscheggu (po slovenski bi pisali Počivavšku), rodom iz slovenske dravske doline na Štajerskem, sedaj v dalmatinski državni službi, je tamkajšnje namestništvo dovolilo, da svoje slovensko ime izpremeni v Oton Schober. Če slovenski narod ne doleti večja nesreča, ne bo hudega zanj. Mi nismo nič izgubili, nemštvo pa ne pridobilo. Le število jim je pomnožil za enega.

Vračanje iz Amerike v domovino. — V »Hrvatskem Lloydu« čitamo: Pravijo, da ga v Ameriki ni siromašnega človeka, ker je vsakdo, če je le mogel kaj delati, zaslužil več, nego kdaj poprej. Kdor ve, koliko naših ljudi je v Ameriki, bo hitro razumel, da se omenjeno bogatstvo tiče tudi nas, ker ni dvoma, da so naši tamošnji rojaki izvrstno služili. Dober narodni ekonom si prizadeva vedno, da vse narodne sile — bilo fizične, bilo materijalne — izkorišča za splošnost. Zato ni preuranjeno, ako že sedaj razmišljamo, kako se kapitali, ki so jih naši rojaki pridobili v Ameriki, najkoristneje porabijo za povzdigo narodnega gospodarstva v domovini? Poleg tega vprašanja se takoj usiljuje še drugo: **ali se bodo naši ljudje po vojni vračali v domovino, in ali bodo ostali doma?** Poleg kapitalov so namreč potrebne tudi delavne sile, a teh ne bo po vojni dovolj za vse velike potrebe in nova dela za vzpostavo, ako se ne vrnejo in ostanejo tu »Amerikanci«. Potemtakem je prva naša dolžnost, da takoj po vojni storimo vse možno za povrnitev naših ljudi iz Amerike, a to se doseže edino na ta način, da jim s povzdigo prometa, industrije, trgovine in poljedelstva omogočimo delo in čim koristneje obrestovanje denarja, ki ga prinesejo seboj. Je torej velikega dela v tej smeri: za vlado, za sabor, za gospodarske, trgovske, bančne in industrijalne kroge. K temu uvodu nas je navela neka vest iz New-Yorka, v kateri je rečeno, »da po vojni začne veliko preseljevanje iz Amerike v Evropo, a posebno pri državljanih naše monarhije«. Tako piše neki ugledni poznavalec prekomorskega osebnega prometa dne 8. decembra: »Promet vračanja iz Amerike bo, kakor kažejo vsa znamenja, jako velik. Posebno prihajajo pri tem v ozir državljani avstro-ogrske monarhije, potem Romuni in Poljaki. — Nemci, ki so se v Ameriki naselili, se bodo le malo vračali in to zato, ker so se že pred vojno tako angažirali v raznih poslih, da navadno ostajajo v Ameriki. — Mislim, da ne pretirujem, ako trdim, da se iz mnogih krajev vsaj tretjina povrne v Evropo, da bodo mogli pomagati svojim družinam. Želja po povrnitvi v Evropo je tako velika, da prevozne paroplovne družbe in njihovi agenti že sedaj zbirajo ljudi in sprejemajo celo are za povrnitev v Evropo. Po vojni se promet iz Evrope v Ameriko znatno zmanjša, in to tem bolj, ker se bo v vseh evropskih državah s posebnimi zakoni preprečalo tako izseljevanje.« — Ta new-yorška vest je — pripominja »Hrv. Lloyd« — tudi za nas jako tolažljiva, tako nam ostaja samo ena dolžnost, da te povrnjene ljudi pridržimo v domovini, jih privadimo delu ter jim ustvarimo možnost, da bodo mogli svoje prihranke čim bolje in dobičkanosneje uživati.

Nadomestilo za žveplo. Včeraj smo opozorili tržaške vinogradnike na saloidin, kateri se je po izkušnjah na Kranjskem dobro obnesel za zatiranje grozdne plesnobe namesto žvepla. Na Primorskem sicer nimamo tozadevnih izkušenj, ali nadejati se smemo na podlagi ugodnih uspehov strokovnjaka Skalickega, da bo tudi pri nas dobro nadomestilo za žveplo. C. kr. ministrstvo za poljedelstvo se je vsled tega odločilo pokupiti vse zaloge saloidina, katere je izročilo v razprodajo splošni zvezi avstrijskih kmetijskih zadrug na Dunaju. Opozorjeni smo pa, da so zaloge saloidina majhne, zato priporočamo vinogradnikom, naj brez odloga naroče, sicer ostanejo praznih rok. Vinogradniki naj se zglasijo v uradu »Tržaške kmetijske družbe«, ali pa pri spodaj navedenih zaupnikih. Rok za sprejemanje naročil je samo do 25. t. m. Zaupniki so gg. Ivan Košuta Sv. Križ št. 6, Dragotin Starc na Proseku za Prosek in Kontovel, Karel Čok v Lonjeru. Glede množine opozarjamo, da treba približno toliko naročiti, kolikor se potrebuje modre galice za zatiranje strupene rose. Cena je z ozirom na prevozne, skladiške in režijske troške splošne zveze avstrijskih zadrug po K 1'10 za kg in ne po 92 vin., kakor je bilo včeraj pomotoma objavljeno. Plačati treba ob naročbi. — Trž. kmet. družba.

Iz zaledja v lepi vipavski dolini pošiljajo Viktor Skerlavaj z Opčin in Anton Magajna in tovariši najiskreneje pozdrave prijateljem, znancem in poštenim Slovenkam ter kličejo: na skorajšnje srečno svidenje!

V našem uradu ležijo nedvignjene sledeče pismene ponudbe: 1. »C. kr. profesor« (Štev. 635) 4 pisma; 2. »Planinec« (štev. 549) 2 pismi; 3. »Pomlad življenja«, 3 pisma; 4. »Duša« 1 pismo; 5. »Višja izobrazba« 1 pismo; 6. »Samotna rožica« 1 pismo; 7. »Idealnost« (št. 236) 1pismo; 8. »Azienda« (Št. 843) 1 pismo; 9. »Štev. 859« 1 pismo. Kdor ima pravico na te pismene ponudbe je naprošen, da se čim pismene ponudbe, je naprošen, da se čim prej oglasi pri našem uradu, ker bodo s prvim prihodnjim mesecem, vse, od dolgo časa nedvignjene ponudbe uničene.

Inseratni oddelek »Edinosti«.

Podpisi na V. vojno posojilo. - 40. Izkaz.

Ljudska hranilnica in posojilnica, Trst (nadaljen podpis) K 73.150; zbor stražnikov vojaške policije K 38.000; N. N. K 25.000; N. N. K 15tisoč; Alfred Friedländer K 6tisoč; Viktor Leon Morpurgo K 5tisoč; G. Miandrussich, M. S. po K 3tisoč; Avgust Skabar, podpolkovnik, G. Klein, N. N. po K 2tisoč; Ernest Fila K 1.200; N. N., Jos. Luciani, Jos. Skerjanc, dr. Konstantin Constantinides, Al. Cizelj, N. N., Anton Čok, dr. Jurij Adlešič, nadporočni avditor, Iv. Zalokar, župnik, Iv. Korenika, Mat. Skabar, katehet, Ivana Mejak, Jos. Mladovan po K 1tisoč; Anton Sfiligoj, Morterre & Co. po K 500; Franc Gustin K 400; Al. Pahor, B. Kocjančič, prof. Karel Wostry po K 300; dr. Anton Jauchi, Blaž Crnja, sodni oficijal po K 250; N. N., praporščak Iv. Visintin, narednik Domenik Piculin, Karla Vatovec, Pij Fantoma, N. N., N. N., Anton Marsetič, Jos. Andrijašič, Iv. Pavlič, Ana Čah, Ivana Švab, Iv. Starc, Roza Bazec, Jos. Šarc, Marija Kofol, Tereza Rojc, Ant. Primožič, Rozalija Cupin, Marija Štefančič, Marija Stančič, Anton Košanc, Ana Fortuna, Štefan Graziani, Ana Valentič, Fortunat Fortuna, Anton Toškan, Avgust Valenčič, po K 100; 2 N. N. po K 200 K 400; 8 N. N. po K 100 K 400; 5 N. N. po K 50 K 250.

* * *

Podpisi na vojno posojilo, izkazani od c. kr. av. vojaškega udovskega in sirotinskega sklada: Marija Škrlj, Dobrovlje K 1000; Anton Lah, Dobrovlje K 1000; Josip Ukmar Sepulje K 1000; Karla Štoka, Tomaj K 1000; Justina Sanc, Tomaj K 4000; Franc Žiberna, Križ K 1000; Janez Živic, Dobrovlje K 1000; Anton Turk, Sepulje K 1000; Jurij Štok, Dobrovlje K 1000; Iv. Ostrouška, Godure K 1000; Ivan Ostrovška K 4000; Ivan Čuk, Dutovlje K 4000; Franc Gomizelj, Dutovlje K 1000; Matilda Škerl, Tomaj K 1000; Josip Gorup, Sepulje K 2000; Marija Gorup, Tomaj K 2000; župni okraj Komaj K 40.000; Franc Gomizelj, Sežana K 1000; Franc Cek, Tomaj K 1000; Matija Sila, Tomaj K 1000; Krist Macarol, Sepulje K 2000; Andrej Petrič, Dutovlje K 1000; Alv. Brundula, Herpelje K 1000; Puppis Judita, Tomaj K 1000; Viljem Zvab, Dutovlje K 1000; Ema Zvab, Dutovlje K 1000; Albina Ukmar, Dutovlje K 1000; Matilda Lah, Dutovlje K 1000; Terezija Gomizelj, K 1000; Ivan Rauhar, Dutovlje K 1000; Miha Kludir, Dutovlje, K 1000; Viktor Štok, Dutovlje K 1000; Franc Filipčič, Tomaj K 1000; Anton Starc, Križ K 1000; Josip Vram, Tomaj K 1000; Amalija Gomizelj, Dutovlje K 1000; Feliks Poljšak, Ajdovščina K 2000; Karel Poljšak, Ajdovščina K 1000; Rudolf Makovec, Ajdovščina K 4000; Štefanija Šbejko, Šmarjak K 4000; Filip Štubelj, Šmarjak K 2000; Franc Verc, Šmarjak K 2000; Franc Šamec, Šmarjak K 1000; Ivana Grbec, Šmarje, K 2000; Marija Stubelj, Dolenje K 1000; Leopold Benko, Dolenje K 1000; Marij Lisjak, Dolenje K 1000; Janez Lisjak, Šmarje K 12.000; Jožef Marz, Dolenje K 2000; Katarina Vidmar, Černiče K 1000; Marija Cigoj, Šturjak K 1000; Lor. Busechian, Kuberton K 1000; Delbello Iv., Kuberton K 1000; Jožef Blagonja, Šmarje K 3000; Ivana Nibense, Šmarje K 4000; Jožef Benko, Šmarje K 1000; N. N. K 3000; Valentin Orel, Šmarje K 4000; Jožef Orel, Šmarje K 4000; Marton Cunlich, Mali Lošinj K 1000; Jožef Mavrič, Jurdahi K 1000; Ivan Vlah, Jurišići K 1000; Ivan Bajak Vlah, Jurišići K 1000; Franj Afric Jurdani K 1000; G. Schlehan K 1000; Serai Scrivanelli K 2000; Ant. Puzza, Grižnjan K 3000; Mat. Filipaz, Vrnjak, Jugovac Marij, Kuberton K 1000; Amor i Craievich, Grižnjan K 1000; Peter Pauletich, Završje K 1000; Mat. Antonac, Završje K 3000; Mat. Ratiss, Grižnjan K 2000; Lorenc Damiani, Šterna K 2000; Marija Dubac, Grižnjan K 3000; Kat. Dubac, Grižnjan K 1000; P. Subich, Grižnjan K 1000; P. Calcina Grižnjan K 1000; Kat. Savron, Završje K 2000; Ant. Pertich, Grižnjan K 1000; Lor. Busechian, Kuberton K 1000; Iv. Delbello, Kuberton K 1000; Matteo Bencich, Castagna K 1000; Mario Stocovaz, Piemonte K 2000; Comune di Piemonte, Piemonte K 1000; Cat. Dobrillovich, Piemonte K 1000; Andrej Voiska, Cerkno K 1000; županstvo Cerkno K 10.000; Anton Voiska, Cerkno K 2000; Maria Voiska, Cerkno K 2000; Maria Močnik, Grahovo K 4000; Justina Kobal, Grahovo K 1000; Ivan Kobal, Grahovo K 2000; Franc Lapanje, Temeljine K 1000; Valentin Torkar, Grahovo K 1000; Franc Dobravec, Temeljine K 1000; Justsina Kobal, Grahovo K 200; Valentin Ipavec, Čepovan K 1000; Marija Humar, Čepovan K 2000; Maria Madon, Čepovan K 1000; Josip Gorjup, Čepovan K 1000; Josip Pertout, Čepovan K 4000; Josef Bucik, Čepovan K 4000; Marija Humar, Čepovan K 4000; Štefan Humar, Čepovan K 6000; Ana Skrb, Čepovan K 4000; Al. Madan Čepovan K 2000; Ivan Humar, Čepovan K 1000; Josef Zlbogar, Čepovan K 2000; Ant. Cvecic, Sumjevica K 1000; Dinko Mavravić, Boljun K 3000; K. Cristofolina, Pedena K 1000; Fort. Lupetina, Pićan K 4000; Ant. Ivancich, Poreč K 1000; Ivana Bizjak, Hudajužna K 1000; Marija Golja, Sv. Lucija K 8000; Kat. Gaberšček, Tolmin K 5000 Miha Gatej, Podbrdo K 2000; občina Avče K 19.3000; Andrej Žvab, Gorenje K 1000; Franc Zlobec, Ponikve K 10.000; Matija Kretič, Šmarje K 3000; Ivan Zlobec, Ponikve K 5000; Jos. Stocovatz, Završje K 2000; Marija Delbello, Kuberton K 1000; Franc Dolenc, Divača K 1000; Josip Zurek, Divača K 1000; Viktor Maganje, Divača K 2000; Ignac Karis, Divača K 1000; Jožef Stok, Divača K 1000; Ivan Resauer, Divača K 1000; Fr. Žiberna, Divača K 1000; Jožefa Zurlini, Divača K 1tisoč; Peter Mahorčič Divača K 1tisoč; Ivan Dolenc, Divača K 1tisoč; Ant. Obersnel, Divača K 1tisoč; Franc Suša, Divača K 1tisoč; Ivan Obersnel, Divača K 2000; Soša Jožef, Divača K 1tisoč; Anton Oebersnel, Divača K 1tisoč; Ivana Jež, Divača K 1tisoč; Anton Jež Divača K 1tisoč.

DAROVI.

Škedenjski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda je daroval g. Štefan Grk 4 K, in namesto cvetja na grob svojega svaka še 5 K. Skupno torej 9 K.

Darovi, došli ces. komisariu. Nikolaj A. Gavas K 100 za vdove in sirote padlih vojakov.

Darovi za okrepčevalnice, došli c. kr. nam. predsedništvu: I. primorsko vojaško veteransko društvo za Trst in okolico K 20 in zbirka cesarskega komisarja K 350. Skupaj K 370. Doslej izkazanih K 24.884'86. Celotna svota K 25.254'86.

Društvu »zavetišča vojnih slepcev« je ga. Aglaja pl. Manussi naklonila svoj pokojninski prejemek kot vdova po pokojnem predsedniku tukajšnje mestne bolnice, dr. Aleksandru pl. Manussiju, in to za čas od 1. junija 1914. do 31. januarja 1917, in pa posmrtni kvartal -- skupaj K 4459'28. Izročila je ta znesek c. kr. namestništvenemu predsedništvu, da ga odda določenemu namenu.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste Štev. 10. 407

Deklico, ki je dovršila 14 leto in ki bi imela veselje za prodajalko, sprejme trgovina J. ŠTOKA, ulica Molino piccolo 19. 3038

Proda se mlečna krava za rejo. — Železnik, Valle di Rocol št. 732. 870

Išče se 14—16 leten deček za mesnico. Trg Sv. Ivan št. 6, Zadnig. 871

Cunje bele po K 1·50, barvane po K —·80, bombaž K 6·—, volnena pokrivala K 3·50, pletenine K 4·—, rabljeno obleko K 2·—, belo volno K 7·—, sivo volno K 6·—, Zaloga ulica Geppa 16. Nacson. 872

V novem skladišču „Austria“ se plačujejo mešane cunje od 80 stot. do K 1·20, volna od 6-7, bombaž od 5-6, žaklje, žima, steklenice in vrv po najvišjih cenah. Via Molino Grande štev. 38. — Morosinović. 864

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijeve podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, pristani rdečega krila, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke „Patent Knopfe“ in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo štev. 19. 26

Kot praktikanta-linjo v pisarni išče gospodično - staro 15—17 let, veščo slovenskega, nemškega in italijanskega jezika. Pismene ponudbe pod „Marljiva“ na Ins. oddelek Edinosti. 3077

Br. 37.
Aproviz.

Raspis natječaja.

Potpisano raspisuje

natječaj vještog knjigovodje

za vodjenje knjiga općinske Aprovizacije uz mjesečnu plaću od 200 Kr.

Natjecatelji odnosno natjecateljice treba da su neporočnog ponašanja te da dokažu ispravama podpuno poznavanje knjigovodstva te hrvatskog ili slovenskog jezika, a po mogućnosti njemačkog i talijanskog.

Nastup službe odmah. Služba je privremena Preporuka sa strane koje oblasti uzet će se u obzir.

Za eventualne obavjesti obratiti se na potpisano u ruke upravitelja.

Glavarstvo Općine

Buzet, dne 16. Januara 1917.

Upravitelj: **K. Rade,** v. r.

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za **notranje, nervozne in otroške bolezni** (blizu cerkve sv. Antona novega.)

Novi dohodi za sezono.

Kostimi, plašči, suknje, krila, bluze obleke itd. Zaloga ženskih oblek. Marco Conforti, Trst, V. Campanile 21

Kabaret-Varietè MAXIM

Trst - Via Stadion 10 - Trst

Odprt od 8½ zvečer naprej

Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

Vsled pozne sezije proda — tvrdka —

Giorgio Jess fu Giorgio

Trst, Via Bariera vecchia št. 15

vse blago po znižani ceni.

Plašči, paletots, jopiči, jope, obleke, krila, bluze, nepremočljivi plašči za ženske, pletene jope, pleteni plašči, baržuni, rokavice, ovratniki, pelerine iz kožuhovine, muf in štole i. t. d. i. t. d.

Ta oglas velja za direktno obvestilo.

JOSIPINA vdova RESNIK

je danes po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Potrtega srca naznanjajo otroci Marija por. Lestan in Anton v imenu tudi odsotnega zeta in sorodnikov to nenadomestljivo izgubo vsem prijateljem in znancem.

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil v soboto, dne 20. t. m., ob 2½ popoldne iz hiše žalosti, ulica Molino a vento št. 42.

TRST, dne 18. januarja 1917. Veliko pogrebno podjetje ZIMOLO, Corso 41

Danes dan prodaje

ODREZKOV

M. WEISS — Corso 7—9